

На страстях

Михайло Старицький

Голосить дзвін... В церквах сумна одпра
Кадильний дим осяяний вогнем,
І ницем люд... Кому співаєш - "слава!",
Чиїм ти молишся "страстям"?

Чи відаєш: то справді був голоті
Найщирший бог, бог мученів-рабів,
Розіп'ятий, забитий на Голготі
За слово те, що зняв проти панів...

Чого ж стоять невіри і прогнози,
Чого сюди на поминки прийшли
Оті, що господа, борця за людські сльози,
Самі на смерть, як бунтаря, зняли?

Не відаєш, мій люде темний, голий...
Ти молишся, щоб душу одвести,
І в розум твій не западе ніколи,
Що тешеш ти на себе сам хрести...

Як в оний час, так і тепер на муки
Віддав би ти апостолів своїх...
О господи! Коли ж той світ науки
Опросвітить своїх дітей сліпих?!